

Važnost genetičkih abnormalnosti bjelančevine p53 u slovenskih bolesnika s karcinomom želuca

Robert Juvan, Petra Hudler, Barbara Gazvoda, Stanislav Repse, Matej Bracko, Radovan Komel
CMJ 2007; 48: 207-17

Cilj Analizirati genetičke promjene u genu p53 u slovenskih bolesnika s karcinomom želuca i usporediti te promjene s kliničkopatološkim parametrima kao bi se procijenila važnost p53 kao prognostičkog čimbenika.

Postupci Analizirali smo uzorke 230 slovenskih bolesnika s rakom želuca, koji su bili prikupljeni između 1983. i 2001. Izražaj p53 vrjednovan je imunohistokemijski, s pomoću monoklonskoga protutijela DO-7. Osim toga, vrjednovane su i gubitak heterozigotnosti (LOH) i mikrosatelitna nestabilnost (MSI) gena p53, kao i njegov mutacijski status u nekih probranih bolesnika.

Rezultati Izražaj p53 bio je povezan s kraćim preživljenjem a pokazao se i nezavisnim prediktorom u multivarijantnoj analizi, zajedno sa stupnjevanjem TNM (T – veličina tumora, N – zahvaćenost limfnih čvorova, M – udaljene metastaze). Gubitak heterozigotnosti i mikrosatelitna nestabilnost nisu utjecale na preživljenje, ali smo našli povezanost gubitka heterozigotnosti s Laurenovom (Mantel-Haenszel test, $P=0,004$) i Mingovom (Mantel-Haenszel test, $P<0,001$) procjenom tumora, dok se mikrosatelitna nestabilnost vezala uza spol (Mantel-Haenszel test, $P=0,017$), stupnjevanje TNM (χ^2 test, $P=0,006$) i zahvaćenost limfnih čvorova (χ^2 test, $P=0,004$).

Zaključak Podatci o poremećajima p53, kad se uzmu odvojeno, mogu imati neku relativnu vrijednost u predviđanju ponašanja raka želuca. Naša je analiza, međutim, pokazala da proučavanje pretjeranog izražaja p53, gubitak heterozigotnosti, mikrosatelitna nestabilnost i analiza mutacija mogu dati podatke koji, napose združeni s nekim kliničkopatološkim značajkama, mogu imati kliničku vrijednost u smislu predviđanja ponašanja tumora i bolesnikova odgovora na liječenje.